Ministerie van Justitie en Veiligheid

t.a.v. De Minister van Asiel en Migratie

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20011
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/jenv

nota

Landgebonden asielbeleid Afghanistan

Datum
30 januari 2026

Onze referentie
7020880

Bijlage(n)
0

1. Aanleiding

Op 17 december 2025 heeft het ministerie van Buitenlandse Zaken het nieuwe algemene ambtsbericht over Afghanistan gepubliceerd. Naar aanleiding daarvan is bekeken of het landgebonden asielbeleid voor Afghanistan moet worden aangepast.

2. Geadviseerd besluit

Ik vraag u in te stemmen met:

- het aanpassen van de tekst in de Vreemdelingencirculaire (Vc) vanwege de verder verslechterde situatie voor vrouwen en meisjes in Afghanistan. Er blijft sprake van een individuele beoordeling;
- het vooralsnog niet wijzigen van het beschermingsbeleid ten aanzien van tolken;
- het aannemen van de laagste gradatie van artikel 15c voor de volgende negen provincies: Badakhshan, Kabul, Kandahar, Khost, Kunar, Nangahar, Paktia, Paktika en Takhar;
- Het in beginsel aannemen van een beschermingsalternatief elders in Afghanistan voor vreemdelingen die een gegronde vrees voor ernstige schade hebben op grond van een 15c situatie, mits wordt voldaan aan de algemeen geldende voorwaarden;
- Het binnenlands beschermingsalternatief individueel beoordelen indien de vrees voor vervolging komt van de zijde van andere partijen dan de Taliban, en indien de vrees gerelateerd is aan bijvoorbeeld bloed en eerwraak
- Voor vrouwen en meisjes geldt dat van een binnenlands beschermingsalternatief geen sprake is.
- de bijgevoegde brief aan de Tweede Kamer.

3. Kernpunten

- Uit het ambtsbericht van 17 december 2025 komt naar voren dat de situatie van vrouwen en meisjes ten opzichte van het vorige ambtsbericht verder is verslechterd.
- De verdergaande beperkingen die door de Taliban zijn opgelegd aan vrouwen en meisjes zijn dusdanig dat er nauwelijks nog bewegingsvrijheid voor hen is.
- Het Europese Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het samenstel van discriminerende maatregelen ten aanzien van vrouwen in Afghanistan onder

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
30 januari 2026

Onze referentie
7020880

het begrip "daad van vervolging" valt wanneer deze maatregelen, door hun cumulatieve effect, afbreuk doen aan de eerbiediging van de menselijke waardigheid. Dat betekent echter niet dat aan iedere Afghaanse vrouw, ongeacht de reden waarom zij om bescherming verzoekt en haar individuele omstandigheden, een verblijfsvergunning asiel móet worden verleend. Er kan nog steeds een individuele beoordeling plaatsvinden.
- Om recht te doen aan de verslechterde situatie voor vrouwen en meisjes is het van belang om de huidige tekst in de Vc aan te passen op grond waarvan vrouwen en meisjes uit Afghanistan in de regel in aanmerking zullen komen voor bescherming.
- Uit recente Afdelingsjurisprudentie volgt dat indien er sprake is van een gewapend conflict, ook bij incidenteel willekeurig geweld al snel de laagste gradatie van 15c aangenomen dient te worden.[1]
- Uit het ambtsbericht in combinatie met actuele bronnen van na de verslagperiode blijkt dat er in Afghanistan voor de volgende negen (van de totaal 34) provincies moet geconcludeerd worden dat sprake is van een gewapend conflict: Badakhshan, Kabul, Kandahar, Khost, Kunar, Nangahar, Paktia, Paktika en Takhar

4. Toelichting

Op 17 december 2025 heeft het ministerie van Buitenlandse Zaken het nieuwe algemene ambtsbericht over de situatie in Afghanistan uitgebracht. Het ambtsbericht is een actualisering van het algemene ambtsbericht van juni 2023. De verslagperiode beslaat de periode van juni 2023 tot en met oktober 2025.

4.1. Huidige beleid

Het huidige asielbeleid voor Afghanistan is beschreven in paragraaf C7/2 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) (zie ook de bijlage 2 waarin deze paragraaf is opgenomen).

In het huidige beleid wordt voor tolken die hebben gewerkt voor internationale en militaire of politiemissies uitgegaan van groepsvervolging. Voor vrouwen, mensenrechtenactivisten, journalisten en personen werkzaam in de media, niet-moslims, waaronder bekeerlingen, afvalligen, christenen, bahai en sikhs/hindoes alsmede LHBTIQ+ personen geldt dat zij zijn aangemerkt als risicoprofiel. Ten aanzien van vrouwen wordt daarbij rekening gehouden met de ernstige beperkingen die door de Taliban worden opgelegd. Verder wordt in het huidige beleid aangenomen dat er geen bescherming kan worden verkregen van de autoriteiten of internationale organisaties en dat er geen binnenlands beschermingsalternatief is. Ten aanzien van de adequate opvang voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen geldt dat er geen algemene opvangvoorzieningen zijn en/of deze ontoereikend zijn en dat de autoriteiten geen zorg dragen voor de opvang.

Onder het huidige beleid zijn in 2025 bijna 760 asielaanvragen ingediend door Afghanen. In 2023 en 2024 waren dit er respectievelijk 670 en 490[1].

4.2. Achtergrond

[1] https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@144781/202400387-1-v2/#highlight=15c%20gradatie
[1] Bron: Asieltrends IND december 2025, cijfers afgerond op tientallen

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
30 januari 2026

Onze referentie
7020880

4.2.1 Veiligheidssituatie
In het ambtsbericht wordt aangegeven dat de veiligheidssituatie is veranderd ten opzichte van de vorige verslagperiode. Er wordt melding gemaakt van een toename van veiligheid gerelateerde incidenten en criminaliteit. Daarnaast was en is er sprake van oplopende spanningen tussen Afghanistan en Pakistan waarbij tientallen tot honderden (dodelijke) slachtoffers te betreuren zijn. Verder vonden er, ofschoon minder dan voorheen, ook tijdens de verslagperiode aanslagen plaats door onder andere ISKP. De meeste van deze aanslagen waren gericht tegen Afghaanse veiligheidstroepen en politiefunctionarissen.

Met de machtsovername door de Taliban en daarmee het wegvallen van de directe gewapende strijd tussen de Taliban en de voormalige regeringstroepen, is er in grote delen van Afghanistan geen sprake meer van een (intern) gewapend conflict van significante omvang. Dit maakt dat wordt aangenomen dat er in het grootste deel van Afghanistan geen sprake is van willekeurig geweld in gevolge een gewapend conflict in de zin van artikel 15c en om die reden dus ook niet dat er sprake is van een 15c-situatie.

Uit het ambtsbericht komt naar voren dat er in het noord-oosten van Afghanistan af en toe nog gevechten zijn tussen de NRF (National Resistance Front) en AFF (Afghan Freedom Front) en de de facto autoriteiten en in het noorden met ISKP. Aan de grens met Pakistan kwam het in de verslagperiode tot gevechten tussen Afghanistan en Pakistan met tientallen tot honderden doden tot gevolg. Ook in oktober 2025 kwam het tot gewapende confrontatie tussen Pakistan en Afghanistan. Begin oktober 2025 vonden er wederom over en weer beschietingen plaats nadat Pakistan volgens Afghanistan luchtaanvallen op Kabul en een markt in oostelijk Afghanistan had uitgevoerd. Er vielen enkele tientallen doden, burgers en militairen, en enkele honderden gewonden. Half oktober kwamen Pakistan en Afghanistan een staakt-het-vuren overeen. Nadat vredesbesprekingen op niets waren uitgelopen, volgden er nieuwe confrontaties aan de grens. Op het moment van publicatie van dit ambtsbericht waren de onderhandelingen nog gaande. Gelet op de recente ontwikkelingen is hierbij ook informatie uit gezaghebbende bronnen als ACLED (tevens een voorname bron voor het ambtsbericht) betrokken van na het uitkomen van het ambtsbericht. Hieruit volgt onder meer dat recent op 26 en 27 februari 2026 er opnieuw een piek in de gewelddadigheden tussen Pakistan en Afghanistan heeft plaatsgevonden en dat er in een aantal oostelijke provincies sprake is van een gewapend conflict, te weten Badakhshan, Kabul, Kandahar, Khost, Kunar, Nangahar, Paktia, Paktika en Takhar.

4.2.2 Slachtoffers, gewonden en ontheemden
Op basis van de informatie uit verschillende bronnen[2] komt naar voren dat het aantal slachtoffers (doden en gewonden) als gevolg van de verschillende gewapende conflicten laag is.

In het ambtsbericht wordt aangegeven dat er in december 2024, gebaseerd op cijfers van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) 6,3 miljoen binnenlands ontheemden in Afghanistan leefden. Volgens het ambtsbericht zijn de redenen voor ontheemding divers en deels onderling verbonden: angst voor de Taliban of andere gewapende groeperingen; inperking van vrouwenrechten; economische omstandigheden; droogte, overstromingen en aardbevingen. Uit het ambtsbericht blijkt niet of er sprake is van een (sterke) toe- of afname van het

[2] Algemeen ambtsbericht, ACLED, EUAA, UNAMA

aantal binnenlands ontheemden. Uit ACLED data[3] (zie bijlage 3) komt naar voren dat eigenlijk alleen in Nangarhar en in zeer beperkte mate in Kunar sprake is van nieuwe ontheemding. De recente aanvallen van Pakistan zouden ook nieuwe ontheemden tot gevolg hebben gehad.

4.2.3 Ontplofbare oorlogsresten
Het ambtsbericht vermeldt dat Afghanistan in 2024 nog steeds een van de hoogste niveaus van explosieve munitiebesmetting ter wereld had als gevolg van eerdere conflicten de afgelopen 45 jaar. In 2024 werden elke maand meer dan 55 mensen, voornamelijk kinderen die bijvoorbeeld zochten naar metaalresten om te verkopen, gedood of verminkt door explosieve munitie. Door inspanningen van onder andere UNDP is tussen juni en oktober 2024 4,4 miljoen m^2 besmet land mijnvrij gemaakt.

4.2.4 Humanitaire situatie
Het ambtsbericht maakt melding van een verslechterde humanitaire situatie ten opzicht van de vorige verslagperiode. Volgens het ambtsbericht hadden in 2025 bijna 23 miljoen mensen, bijna de helft van de bevolking, humanitaire hulp nodig. In de verslagperiode kregen mensen te maken met uitbraken van mazelen en cholera, economische achteruitgang, gebrek aan drinkwater en acute voedselonzekerheid als gevolg van klimaatveranderingen (droogte). Ook enkele (zware) aardbevingen hebben de humanitaire situatie (nog) nijpender gemaakt. Dit wordt tevens verergerd door de internationale sancties die nog steeds van kracht zijn ten opzichte van Afghanistan. Het gezondheidssysteem kan de vraag naar zorg bij lange na niet aan en Afghanistan heeft de hoogste kindersterftecijfers van de wereld. Voor vrouwen is de toegang tot het gezondheidssysteem door de opgelegde regels van de Taliban lastiger geworden en vrouwelijke artsen mogen niet meer worden opgeleid. Voor sommige gezinnen was er geen andere uitweg uit de honger dan het gedwongen uithuwelijken van een dochter.

4.3. Beleidsconsequenties

4.3.1 Artikel 15c van de Kwalificatierichtlijn
De gevolgen van de gevechten die plaatsvinden tussen Afghanistan en Pakistan, welke strijd na de uitbrenging van het ambtsbericht verder is geëscaleerd, zijn betrokken in deze beoordeling. Uit afdelingsjurisprudentie volgt dat indien sprake is van gewapende conflict(en) die willekeurig geweld met zich brengen, ook indien de gevechtshandelingen, geweldsuitbarstingen incidenteel zijn, deze veiligheidssituatie verplicht tot het betrekken van de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de vreemdelingen bij de toepassing van artikel 15, onderdeel c. Daar staat tegenover dat, de vreemdeling aannemelijk moet maken dat hij, gelet op de lage mate van willekeurig geweld, wegens zijn persoonlijke omstandigheden het risico loopt om specifiek te worden geraakt door willekeurig geweld. Voorgaande betekent wel dat indien er sprake is van een gewapend conflict al snel (de laagste gradatie van) 15c aangenomen dient te worden.
In de hierboven genoemde negen provincies waar nog wel sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 15c[4] geldt een relatief lager niveau van willekeurig geweld, zodat het risico om hier als burger (willekeurig) slachtoffer van

[3] Afghanistan: Country Focus, Country of Origin Report, EUAA, January 2026
[4] Badakhshan, Kabul, Kandahar, Khost, Kunar, Nangahar, Paktia, Paktika en Takhar.

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
30 januari 2026

Onze referentie
7020880

te worden zeer gering is. Om in aanmerking te kunnen komen voor bescherming op grond van artikel 15c van de Kwalificatierichtlijn zullen derhalve in zeer grote mate individuele omstandigheden moeten worden aangedragen. Zie bijlage 4 voor de 15c beoordeling van de verschillende provincies.

4.3.2 Vrouwen en meisjes
De situatie van vrouwen en meisjes in Afghanistan is sinds het vorige ambtsbericht nog verder verslechterd. De hoeveelheid aan restrictieve maatregelen die aan vrouwen wordt opgelegd is verder toegenomen. In augustus 2024 werd een nieuwe wet, *The Law on the Promotion of Virtue and the Prevention of Vice (PVPV)*, de zogenaamde *'Morality Law'*, gepubliceerd. Daarmee is de bewegingsvrijheid en de mogelijkheid om zich te ontplooien voor vrouwen in Afghanistan verder afgenomen. Ook het toezicht op naleving van de strikte regels van de Taliban is in de verslagperiode toegenomen. Doordat mannen worden aangesproken op en kunnen worden bestraft voor het gedrag van vrouwen en meisjes, lopen vrouwen en meisjes niet alleen risico om slachtoffer te worden van geweld van de zijde van de Taliban maar ook binnen hun 'eigen' sociale omgeving. In de bijgevoegde tabel (bijlage 1) is weergegeven welke beperkingen voor vrouwen door de Taliban zijn opgelegd sinds zij aan de macht zijn gekomen.

Op grond van het ambtsbericht concludeer ik dat de positie van vrouwen en meisjes verder onder druk is komen te staan en dat hun mogelijkheden om zich te ontplooien verder zijn ingeperkt, zodat het cumulatieve effect van de repressieve maatregelen er in de regel toe leidt dat deze kunnen worden aangemerkt als vervolging. Voor vrouwen in Afghanistan lijkt er ook geen mogelijkheid om zich te onttrekken aan de maatregelen van de Taliban. In vrijwel alle gevallen zal moeten worden geoordeeld dat de opgelegde beperkingen en discriminerende maatregelen zover reiken dat bescherming aan de orde zal zijn. Niettemin wordt het, met inachtneming van het arrest van het Europese Hof van Justitie, mogelijk en wenselijk geacht dat een individuele beoordeling plaatsvindt om beslisruimte te behouden voor de meest uitzonderlijke gevallen. De individuele beoordeling blijft met name van belang voor de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) om de mogelijkheid te hebben om in de uitzonderlijke zaken waarbij er evident geen blijk is van een beschermingsbehoefte een individuele afweging te maken en inhoudelijk af te kunnen wijzen.

De huidige tekst in de Vc doet nog onvoldoende recht aan die verslechterde situatie voor vrouwen en meisjes uit Afghanistan. Ik adviseer deze tekst als volgt aan te passen:
"Gelet op het samenstel van discriminerende ernstige maatregelen die ten aanzien van Afghaanse vrouwen thans gelden, verleent de IND in beginsel een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw aan een Afghaanse vrouw. Er wordt niet verlangd dat zij bij terugkeer haar levensstijl noodgedwongen aanpast aan deze regels. Er blijft echter een individuele toetsing plaatsvinden. Als op grond van haar individuele asielrelaas is gebleken dat zij evident geen bescherming op grond van de discriminerende maatregelen van de Taliban nodig heeft, wordt geen asielbescherming verleend."

Hiermee wordt in de Vc duidelijker gemaakt dat als een vrouw die stelt en aannemelijk maakt door discriminerende maatregelen van de Taliban te zijn of te zullen worden getroffen, in de regel een verblijfsvergunning wordt verleend.

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
30 januari 2026

Onze referentie
7020880

4.3.3 Specifieke groepen met een risicoprofiel

Mensenrechtenactivisten, journalisten en personen werkzaam in de media, niet-moslims (waaronder bekeerlingen, afvalligen, christenen, bahai en sikhs/hindoes), LHBTIQ+
Uit het ambtsbericht komt naar voren dat de situatie voor genoemde groepen niet significant is gewijzigd. Nog steeds lopen zij een risico op vervolging door de Taliban of door andere groeperingen in Afghanistan.

Hazara/sjiieten
Hazara's en sjiieten maken tussen de 10% en 20% uit van de Afghaanse bevolking. Het grootste deel van de Hazara's is sjiitisch moslim en de meeste sjiieten zijn Hazara. Uit het algemeen ambtsbericht wordt geconcludeerd dat er geen sprake is van systematische vervolging vanuit de leiding van de Taliban maar dat er wel sprake is van stelselmatige discriminatie door lokale leiders. Het gaat hierbij onder andere om grondconflicten met andere etnische groepen als Kuchi's en Pashtoen. De Taliban heeft de vrijheid van godsdienst voor sjiieten in de verslagperiode verder ingeperkt onder meer met betrekking tot het (openlijk) vieren van sjiitische feestdagen. Het sjiitische geloof verdwijnt steeds meer uit scholen. De sjiitische Jafari jurisprudentie is uit universitaire curricula verwijderd, en sjiitische boeken zijn uit schoolbibliotheken verwijderd. Ook werden sjiitische boeken aan de grens in beslaggenomen. Verder was er sprake van voorbeelden van gedwongen bekeringen en het gedwongen breken van het vasten. Anderzijds maakt het ambtsbericht melding dat in februari 2025 een grote conferentie van sjiieten in Kabul werd toegestaan, waar duizenden op af kwamen. Sjiieten en Hazara's lopen ook nog altijd een (beperkt) risico om slachtoffer te worden van aanslagen van de zijde van ISKP. Het ambtsbericht maakt verder melding van Ismaili sjiieten in Badakhshan die gedwongen werden om te converteren naar de soennitische islam en Hanafi jurisprudentie te leren.

Tadzjieken
Tadzjieken zijn de tweede grootste etnische groep in Afghanistan (circa 27% van de bevolking). Door de Taliban worden Tadzjieken vaak in relatie gebracht met een gevaar voor openbare orde, gelet op hun gestelde betrokkenheid bij de NRF. Net als voor Hazara's geldt dat Tadzjieken regelmatig door andere groeperingen van hun land werden verdreven. In het ambtsbericht wordt daarover nog wel opgemerkt dat niet duidelijk is of dit komt om etnische redenen of vanwege lokale machtsverhoudingen.

Hoewel de algehele situatie in Afghanistan is verslechterd en het voor bepaalde etnische en religieuze groepen lastiger is geworden om hun leven vorm te geven is dit hoofdzakelijk van discriminatoire aard en haalt dit niet de lat van vervolging. Er is daarom geen reden om nieuwe risicoprofielen aan te wijzen. Dit laat uiteraard onverlet dat personen op basis van hun individuele relaas in aanmerking kunnen komen voor asielbescherming.

4.3.4 Binnenlands beschermingsalternatief
Een binnenlands beschermingsalternatief wordt (enkel) beoordeeld als de vreemdeling zijn vrees voor vervolging of ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt.

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
30 januari 2026

Onze referentie
7020880

Om te kunnen concluderen of er sprake is van een binnenlands beschermingsalternatief dient voldaan te worden aan de volgende voorwaarden:
a. het gaat om een gebied in het land van herkomst waar de vreemdeling geen risico loopt op vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of voor daden als bedoeld in artikel 29 eerste lid, aanhef en onder b Vw óf toegang heeft tot bescherming als bedoeld in artikel 3.37c VV;
b. de vreemdeling kan op veilige en wettige wijze reizen naar en toegang verkrijgen tot dat gebied in het land van herkomst; en
c. van de vreemdeling kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt.

In die gevallen waarin de actor van vervolging de Taliban is, zal er binnen Afghanistan geen binnenlands beschermingsalternatief worden aangenomen. Daar waar de vrees voor vervolging komt van de zijde van andere partijen, zoals ISKP, NRF, AFF of is gerelateerd aan bijvoorbeeld bloed en eerwraak, kan in individuele gevallen wel sprake zijn van een binnenlands beschermingsalternatief. Voor vrouwen en meisjes geldt sowieso dat van een binnenlands beschermingsalternatief geen sprake is.
Voor vreemdelingen afkomstig uit de provincies: Badakhshan, Kabul, Kandahar, Khost, Kunar, Nangahar, Paktia, Paktika en Takhar die een reëel risico lopen op ernstige schade vanwege de 15c situatie in combinatie met zijn persoonlijke omstandigheden, kan in beginsel worden aangenomen dat er een beschermingsalternatief elders in Afghanistan is, mits wordt voldaan aan de algemene voorwaarden zoals hiervoor genoemd. Deze beoordeling vindt plaats op basis van de individuele omstandigheden.
In het huidige beleid wordt er van uitgegaan dat er in heel Afghanistan geen sprake is van een binnenlands beschermingsalternatief. Ik adviseer dit in de Vc aan te passen.

4.4. Beleid andere landen
Uit de informatie die van EUAA is ontvangen ten aanzien van de Country Guidance voor Afghanistan kan worden opgemaakt dat het beleid ten aanzien van vrouwen en meisjes op een verschillende wijze wordt gevoerd. Voor alle landen waarvan de informatie beschikbaar is geldt dat vrouwen en meisjes in de regel in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning als gevolg van de verregaande maatregelen van de Taliban. Een deel van de lidstaten gaat daarbij uit van groepsvervolging terwijl andere landen net als Nederland een individuele beoordeling kennen.

4.5. Politieke context
Het landenbeleid ten aanzien van Afghanistan staat, zeker na de machtsovername door de Taliban, regelmatig in de politieke belangstelling. Recentelijk zijn meerdere Kamervragen gesteld met betrekking tot de afwijzende asielbeslissing van twee Afghaanse vrouwen. Deze zaken hebben daarnaast ook veel maatschappelijke en media aandacht ontvangen.

4.6. Juridische overwegingen
Ten aanzien van het risico op vervolging voor vrouwen en meisjes was een hoger beroepsprocedure bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State aangespannen, waarvan de zitting stond gepland voor 3 februari 2026. In deze zaak lag met name de vraag voor of uit het arrest van het Europese Hof van Justitie volgt dat ten aanzien van vrouwen en meisjes sprake is van groepsvervolging en er dus geen ruimte zou zijn voor een individuele beoordeling.

Inmiddels is van de zijde van de IND besloten om de zaak bij de Afdeling in te trekken gelet op de gewijzigde individuele omstandigheden in deze zaak in combinatie met de nieuwe landeninformatie ten aanzien van de positie van vrouwen in Afghanistan. Er zijn voor zover bekend op dit moment geen lopende beroepsprocedures van Afghaanse vrouwen.

Daarnaast heeft het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) op 26 maart jl. een arrest gewezen in een zaak van een Afghaanse Hazara, waarin zowel wordt ingegaan op de algehele veiligheidssituatie als op de situatie van Hazara. In deze zaak komt het EHRM tot het oordeel dat de algehele veiligheids- en mensenrechtensituatie in Afghanistan niet zodanig is dat eenieder bij terugkeer een 3 EVRM risico loopt. Verder oordeelt het EHRM dat de situatie voor Hazara ernstig is, maar niet zodanig dat sprake is van een systematische schending van 3 EVRM. Tot slot oordeelde het EHRM dat de verzoeker een verhoogd risico loopt vanwege zijn Hazara-etniciteit, waarbij een als extra risicofactor geldt dat de verzoeker 10 jaar in Zweden heeft verbleven, daar is aangepast aan een westerse levensstijl en gedrag heeft vertoond dat kan worden gezien als in strijd met religieuze en morele normen in Afghanistan. Deze cumulatie leidde tot het oordeel dat deze verzoeker bij terugkeer een reëel risico op schending 3 EVRM loopt. Deze uitspraak is niet van invloed op de voorgestelde beleidswijzigingen.

4.7. Communicatie
Zoals gebruikelijk zal de beleidswijziging per brief aan de Tweede Kamer worden gecommuniceerd. Ook zal de beleidswijziging, via het bijgevoegde Wijzigingsbesluit vreemdelingen (Wbv) in de Vc worden opgenomen.

5. Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden

5.1. Toelichting
De persoonsgegevens van de ambtenaren zijn niet openbaar ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Specifieke informatie die van andere landen is ontvangen over het asielbeleid van die landen ten aanzien van Afghanistan.
